

WATER OP HET LAND

Midden op het land zijn plassen ontstaan
waar wolken in spiegelen en voortdrijven.
een koppel zwanen streek neer en
vertrok naar het weiland verderop.

En nu: een bedrijfsauto midden op het land
twee mannen in laarzen lopen rond
je kunt hun verrichtingen van verre volgen.
Meten ze? Overleggen ze?

Een groep vrouwen draagt veiligheidsvesten
draaft in een blok op het fietspad.

Gepraat van kinderen op de fiets naar school
geruis van banden over het natte wegdek
wegstervend geronk van een vrachtwagen
en de snerpende roep van een meerkoet.

Het is een gewone dag met gevulde agenda's
en de gebruikelijke opmaak van dagbladen.
Alles en iedereen heeft richting
en er is geen richting.

GRIJZE ZONDAGMORGEN

Buizerd op lantaarnpaal
morsig in de veren
alleen als altijd
hangt rusteloos rond
boven het land
lijkt uit te rusten
is altijd op jacht
in zijn kop gaat het door
een noodzaak van binnenuit
niets leidt hem af
het verkeer niet
en ik niet
die hem herken.

Spreadt zijn vleugels uit
traag een grijze verte in.

NACHT

Nog even naar buiten lopen
de talloze sterren in dat
onmetelijk duister zien dobberen
zinnelijk en verheven

die waaien niet zomaar weg
op een nacht zoals
het wolkendek
of jij
of ik.

VOL

Wat pluisjes zweven langs het raam
zo begint het, veertjes uit een dekbed
wit in grauw licht, lucht van parelmoer.

Een stroom duizelingwekkende dansparen
komt uit de ruimte aanzeilen, langsschuiven
alsof in sneeuw een wezen zit dat me
aanstoot en meeneemt te dwarrelen
de stilte in.

EEMS

Machtige zeearm
modderige stroom
worm landinwaarts
levensader met bestrate oevers
van asfalt en basalt
waar de meeuw de mossel
te pletter laat vallen
waar de zeehonden
zonnen op een zandbank
en hoor de diepe tonen
van de scheepsmotoren
die ver over het water dragen
waarover de stroom schuift
de krachtige richting
van het getij.

VAN ZEE UIT

En als je het eens van zee uit zou bezien?
Zee voelt dat de kust nadert dat ruimte
nauwer wordt om te deinen, dat golven
moeten breken om uit te rollen

zeewater loopt het wad op
om schelpen en krabben te voeden
kwallen en zeewier te laten drijven
en dan terug naar de kelders van de zee.

En wolken? Die varen door, over
duin en dijk, pakken samen
voor een hooggebergte
regenen zich leeg
in beken, rivieren
naar zee.

OP DE DIJK BIJ HOOGWATUM

Waar de zeearm zich verbreedt
ganzendons verwaaid over het gras
–als een verlaten festivalterrein-
uit de oksel van een poot gevallen
uit de lies onder een vleugel vandaan
zoveel nietig dons zacht en proper
ingenieus onderdeel van een uitrusting.

Bivakkeren hier even, foerageren
vertrekken weer, waar naartoe
zijn thuis in de wolken, slijten in hun vlucht
onderweg naar de sprinkhanen in Tsjaad of Niger.

BUITENDIJKS

Voeten lopen stevig onder me
met mijn hoofd geducht in de lucht
ogen zien van alle kanten
kubieke kilometers leegte.

Alles klopt als ik loop
het hart pompt, de longen blazen
een dwaze fanfare in mijn hoofd.

Voort over de dijk
tussen hemel en polder
over de rand van oud land
buitendijks, buiten zinnen.

DRUPPEL

Zoals de druppel uit de kraan
nog aan het water kleeft voor
dat hij aan zijn val begint

zo hang ik aan het leven
voordat ik uit de tijd val
de ruimte tegemoet
verwijder, verdun
verdwenen.

BLAUW

Scherf gevonden in de oude klei
schoongeveegd met de duim
zodat het glazuur weer glimt
de tinten zich verdiepen.

Eeuwig blauw, kleur
van werkkleding en koningskleed
van oceaan en nachtelijk uitspansel.

Wat al op weg was
in die trage soep van aarde
glanst in mijn hand.

HET HOGE LAND

Wat met knarsen van grint begint
en vervolgt in de geur van verbrand gras.

Over ons gaat het in laag licht
langs kerkpaden, voormalige waterwegen
door het dorp op een kreekkrug
waaronder bodem schuilt, lagen
over elkaar heen gelegd naar nu.

Hoog doemt het donkerblauw
laag schrijdt de zon
in het graan
bijna grijs
achter Zeerijp.

Over wegvallen
gaat het
overgave.

ÉÉN SPRONGETJE

Één sprongetje en je zweeft
over de daken van het dorp
boven de schoorstenen en
de boomkruinen van de rode
beuken rond de kerk. Zie
het land als een lappendeken
dat wijd en zijd reikt naar zee.
Hoor het getinkel van glazen
het gerinkel van bestek en porselein
ruik je de kruidnagel, het kaneel:
er is een feestmaal in de maak.

Uit de gedichtenbundel VAL (uitgezonderd VAN ZEE UIT) van Fetze Pijlman, verschenen in
november 2009 bij Uitgeverij de Berk te Heemstede (www.uitgeverijdeberk.nl)

ISBN: 978-90-75258-13-4

© 2009: Fetze Pijlman